

Socialförsäkringsnämnd har beslutat att begränsa tiden för ett anförande av den försäkrades ombud

I en anmälan till JO klagade AA på Stockholms läns allmänna försäkringskassas handläggning av ett livränteärende rörande BB. Han anförde bl.a. följande. När ärendet skulle prövas begärde BB att få närvara vid nämndens sammanträde. Han ville visa sina arbetsredskap och en videofilm. Nämndens ordförande inledde dock med att förklara att nämnden inte avsåg att ta del av videofilmen och att BB endast hade 10 minuter till sitt förfogande. AA begärde då att detta skulle antecknas i sammanträdesprotokollet. I protokollet finns antecknat att BB:s redogörelse varade i 40 minuter, vilket i och för sig är riktigt.

I protokollet från socialförsäkringsnämndens sammanträde och i underrättelsen om nämndens beslut, vilka bifogades anmälan, anges följande.

Ordföranden CC informerade om att den video som inskickats i ärendet ej skulle förevisas nämnden då handläggaren redovisat innehållet i arbetsutredningen och några nya omständigheter utöver vad som framgår i arbetsutredning, fotografier och övrigt material ej framkommit.

Därutöver gavs BB och ombudet AA 10 minuter för att redogöra för ytterligare uppgifter rörande ärendet. Redogörelsen tog 40 minuter.

Försäkringskassan yttrade sig efter remiss. AA kommenterade remissvaret.

I sitt beslut den 23 augusti 2001 anförde *JO Pennlöv* i denna fråga följande.

BB och hans ombud AA begärde att få närvara och framlägga sina synpunkter när socialförsäkringsnämnden prövade BB:s rätt till livränta. Nämndens ordförande beslutade då att de skulle få tillfälle till det i tio minuter. Det framgår inte av utredningen anledningen till ordförandens beslut att tidsbegränsa anförandet. Jag anser att det är ytterst olämpligt att på sätt som skedde i förväg begränsa en parts möjlighet att muntligen komplettera sin talan. För det fall nämndens ordförande under partens anförande finner att detta blir onödigt omfattande, t.ex. genom upprepning av redan föredraget material eller genom utvikningar utan relevans för ärendet, ankommer det på honom att ta ställning till om anförandet skall förkortas eller avbrytas. Parten bör dessförinnan upplysas om att han bör försöka begränsa

sitt anförande. Försäkringskassan förtjänar kritik för sin handläggning av ärendet i denna del.

Vad därefter beträffar hur tidsåtgången redovisades i protokollet och i beslutsunderrättelsen anser jag att det i och för sig hade räckt att ange att BB företrädde inför nämnden utan att närmare ange hur lång tid det tog. Eftersom AA inledningsvis hade begärt att tidsåtgången skulle redovisas i protokollet har jag dock förståelse för att försäkringskassan gjorde så och att kassan då också angav den faktiska tid BB:s och AA:s anföranden tog. Jag ställer mig dock tveksam till behovet av att redovisa detta även i beslutsunderrättelsen eftersom uppgiften gällde en handlägningsfråga och inte nämndens beslut i sakfrågan.